

PUPILLI

2/2010

Keski-Suomen Erotuomarikerho ry

Sisältö, 2/2010

PÄÄKIRJOITUS 2/2010	1
KERHON SIHTEERIN TERVEISET.....	2
JALKAPALLOKESÄ 2010.....	3
HAUKANSILMÄT HELTEESSÄ	7

Oinoset, Niemelä, Pohjonen ja Aapajärvi. Vesa viheltää Suomen cupin finaalin 25.9.

Pupilli on Keski-Suomen Erotuomarikerho ry:n tiedotuslehti, joka ilmestyy nyt 24. vuotta.
Tämän Pupillin kokosi Ville Koskiniemi, ville.koskiniemi@ksetk.fi.

Kannessa: Howard Webb, kesk, Michael Mullarkey, vas, ja Darren Cann.
(lähde: Clive Mason/Getty Images).

Santtu Keto

Pääkirjoitus 2/2010

Jalkapallokausi alkaa jälleen painua kohti syksyä helteisen kesän jälkeen. Vaikka kesä oli poikkeavan kuuma ainakin sääolosuhteiden osalta, lokakuun viimeisillä kierroksilla vesi- tai räntäsateessa varmasti muistellaan kaiholla niitä edes hiukan lämpimämpiä olosuhteita. No, kaikista olosuhteista varmasti selvittään ja uuden sukupolven tekonurmet luovat selkeästi tasapuolisemmat olosuhteet kaikille kentällä olijoille.

Tätä kirjoittaessani on KKI-40 SM-lopputurnaus saatu Jyväskylässä juuri pelattua. Turnaus onnistui käsittääkseni erotuomarintamalla erittäin hyvin. Positiivista palautetta tuli paljon, ja lähes poikkeuksetta osallistujat olivat tyytyväisiä tuomaroinnin tasoon. Siitä kuuluu iso kiitos Teille, jotka hoiditte lukuisan määrän erotuomari- ja AET-tehtäviä itseänne säästelemättä. Joukkueiden mukaan kaikki tuomarit olivat mukana erittäin hyvällä asenteella, ja minusta tämä on parasta palautetta, jota kerhomme voi saada.

Turnauksessa oli kokonaisuudessaan erittäin hyvä henki, ja kuulemani mukaan joukkueet onnistuivat saamaan vain yhden punaisen kortin koko viikonlopun aikana. Hieno asia, kun muistetaan, että pelejä oli kaikilla joukkueilla riittävästi 3 päivän aikana ja kuntokaan ei ihan kaikilla ollut viimeiseen saakka vedetty. Lisäksi useasti kentällä oli lukuisia entisiä maajoukkue- ja liigapelaajia. Juuri nämä pelaajat arvostavat sitä, että erotuomarit lämmittelevät, ovat asiallisissa varusteissa ja hoitavat pelit sillä ammattitaidolla ja osaamisella, johon he parhaimmillaan pystyvät.

Kerhomme jäsenet ovat saaneet lukuisan määrän tehtäviä niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. Niistä on enemmän toisaalla tässä julkaisussa, mutta onnittelen kaikkia menestyksestä näissä valinnoissa. Aina nämä ”määräykset” ovat kuitenkin tietyn ryhmän tekemiä valintoja isosta joukosta. Sitä kautta ne ovat myös osoitus siitä, että erotuomaritoimintamme Keski-Suomessa on valtakunnallisesti arvostettua.

Takaa on tulossa myös joukko nuoria lupauksia, joiden kanssa olen ilokseni saanut olla tällä kaudella muutamissa peleissä. Hyvä ja positiivinen asenne kertoo siitä, että nämä nuoret miehet ja naiset ovat tosissaan mukana tämän haastavan harrastuksen parissa. Se vain vaatii muutaman vuoden aktiivista työn tekoa, sitoutumista ja motivaatiota jatkaa, vaikka välillä tulisikin ns. lunta tupaan. Tässäkin lajissa oppiminen tapahtuu usein juuri virheiden kautta oikean koulutuksen avulla. Toivon kaikille Teille motivaatiota jatkaa ensimmäisten, haasteellisten vuosien jälkeenkin, sillä tunneosaamista tulee vasta kokemuksen myötä.

Liiton tasolla on erotuomareiden osalle tälle kaudelle sattunut useampia, pahojakin loukkaantumisia, joissa toipumisajoissa puhutaan ennemmin vuodesta kuin kuukausista. En pysty sanomaan, onko kysymys huonosta tuurista vai jostain muusta, mutta muistakaa, että menette peleihin vain ja ainoastaan täysin terveinä. Myös elimistön palautuminen, oikea ravinto ja lepo suhteessa rasitukseen ovat avainsanoja, jotta lisää loukkaantumisia ei enää tulisi tälle syksylle.

Toivotan kaikille hyvää alkavaa syksyä sekä onnea ja menestystä peleihinne.

t. Santtu, PJ (vielä hetken)

Timo Onatsu

Kerhon sihteerin terveiset

Salivuoroja:

Keltimäen koulun Sali on varattu meille sunnuntaisin alkaen 03.10.2010 (loppuu 17.04.2011) klo 19:00 - 20:30. (Ei 26.12.2010) Salivaihdoksen syynä oli Voionmaan koulun suuri peruttujen vuorojen määrä – toivottavasti löydätte aktiivisesti myös Keltinmäkeen.

Niinikään Huhtaharju on varattu futsalturnausta varten 19.-20.03.2011. Senkin saa laittaa kalenteriin jo nyt.

Sitten niistä Santun mainitsemista määräyksistä:

Vesa Pohjonen on nimetty 25.9. pelattavan Suomen Cupin finaalin HJK-TPS tuomariksi. Avustavina toimivat Matti Heininen, Petri P. Tarkiainen ja nelosena Lehtolan Mikko. Onnittelut.

Kerhon jäsenet ovat myös saaneet kutsuja monenlaisiin tehtäviin kesän kuluessa. Tässä muutamia poimintoja: **Juuso Mattila**, talenttiakatemioiden SM-turnaus Eerikkilässä 11.-15.7.; **Timo Onatsu**, opiskelijoiden EM-futsal Kroatiassa 19.-25.7.; **Marko Hänninen**, U21-maaottelu Norja-Unkari kesäkuussa, Eurooppa-liigan 2. karsintakierroksen osaottelu Vikingur (FRO) – Besiktas (TUR) 22.7. ja UEFA:n U-17 miniturnaus Unkarissa 19.9-26.9.; **Mikko Lehtola**, ensimmäinen liigaottelu 24.7. ja U17 PM-turnaus Vaasassa 2.-8.8.; **Ville Koskiniemi**, PM-vaihto Norjassa (Strømmen-Sarpsborg 08) 18.7., opiskelijoiden EM-jalkapallo Puolassa 19.-25.7. ja U17 PM-turnaus Vaasassa 2.-8.8.

Terveisin, Timo

Ville Koskiniemi

Jalkapallokesä 2010

Minulla on ollut ilo ja kunnia toimia tänä kesänä tuomarina sekä sivustaseuraajana mitä erilaisimmissa tapahtumissa. Seuraavassa hieman tarinaa aiheista ja vähän siitä sivustakin.

Jyväskylä Cup & Kauhajoki Cup

Juniorijalkapallon puolella nämä molemmat turnaukset ovat omilla alueillaan tehneet arvokasta työtä jo yli 20 vuoden ajan – Kauhajoella juhlittiin tänä vuonna jopa 30-vuotista taivalta.

Tuomaritoiminnan näkökulmasta nämä turnaukset eroavat toisistaan täysin. Siinä, missä Jyväskylässä oma kerhomme hoitaa asettelun ja tuomarit suurimpaan osaan peleistä sopimuksen mukaisesti, Kauhajoella luotetaan turnausjärjestäjän kokemukseen ja tuttuihin tuomareihin sekä miesjoukkuiden pelaajiin, jotka toimivat ison kentän otteluissa avustavina erotuomareina.

Jyväskylässähän olemme lisäksi käyttäneet turnausta uusien tuomareiden koulutustapahtumana ja siinä onnistuttiin mielestäni tänäkin vuonna hyvin, vaikka sää ei lauantaina suosinutkaan. Yleisesti ottaen voidaan sanoa, että tuomaritoiminnan taso on pelien tasoon nähden riittävä, tietysti muutamia poikkeuksia on aina molempiin suuntiin. Pelin tasoa tarkkaillessa voi valitettavasti todeta, että eteenpäin ei hirveästi olla viimeisten kymmenen vuoden aikana menty, mikä on valitettavaa – pelaajien ja valmentajien taitotaso on suurimmaksi osaksi varsin vajavainen jopa jalkapallon perusasioiden osalta. Syötöt, haltuunotot ja pelitaktinen osaaminen ovat valitettavan heikolla tolalla. Ei pidä kuitenkaan ymmärtää väärin - kenen tahansa uhraama aika lasten urheiluharrastuksen eteen on mielestäni arvokasta. Jos kuitenkin ajatellaan pidemmällä aikajänteellä, niin hyvä valmennus poikii parempia pelaajia – ja päinvastoin. Toivon kaikilta lajin parissa toimivilta osapuolilta aktiivisuutta ja halua osallistua koulutuksiin.

PM-vaihto

Sain mahdollisuuden osallistua heinäkuussa skandinaavisten liittojen järjestämään tuomarivaihtoon ja käväisin Järvisen Jarin kanssa Norjassa paikallisen Adeccoliigan (vastaa siis Suomen ykköstä) ottelussa. Lyhyesti sanottuna Norjassa hommat tehdään pikkaisen paremmin kuin Suomessa ja korvauspuolikin on toista luokkaa – heidän palkkionsa tällä tasolla ovat noin viisinkertaiset Suomeen verrattuna. Pelillisesti ottelu ei tarjonnut mitään erityistä ja mitä tuli toimintaeroihin norjalaisen aet:n kanssa, niin nekin rajoittuivat maalipotkunäyttöön. Norjan liitto hoiti vierailumme tyylikkäästi alusta loppuun ilman mitään säätöjä – näin sen pitää ollakin.

Opiskelijoiden EM-kisat

Olin myöskin liikunnan poikien mukana Puolassa yliopistojen jalkapallon euroopanmestaruuskilpailuissa. Lensin paikalle suoraan Norjan ottelun jälkeen ja niinpä olikin ihan hyvä, että olin lepuvuorossa maanantain ja tiistain otteluissa. Taktiikka tuomaripuolella oli sellainen, että et ja nelonen tulivat näistä joukkueiden mukanaan tuomista tuomareista ja avustavina toimivat paikalliset. Tuomareiden taso oli varsin kirjava: Ukrainan pääsarjasta saksalaiseen, joka ei ollut aikaisemmin toiminut kolmikko-otteluissa tuomarina. Sanoisin, että Saksan ja Ranskan pojat olivat kyllä liian kovassa paikassa tasoonsa nähden – otteluiden hallinta oli puutteellista ja monesti muut asiat pelejä tärkeämpiä. Itäblokin miehet puolestaan valittivat asettelijalle siitä, että saivat mielestään turhan heikkotasoisia otteluita ja niinpä heitäkään ei näkynyt finaali päivän listoilla kuin nelosen rooleissa.

Itse vihelsin keskiviikkona Varsovan (POL) ja Porton (POR) välisen ottelun, toimin nelosena perjantain puolivälierässä Halic (TUR) – Montpellier (FRA), lauantaina jälleen vihellys Porto-Montpellier ja sunnuntaina pronssipelin Varsova-Ternopil (UKR) vihellys. Pääsin otteluissani varsin helpolla, eikä minua oikeastaan kokeiltu kunnolla kertaakaan.

Joukkueet kyllä osasivat sikailunkin taidon, sillä esimerkiksi juuri Porto ja Montpellier olivat sunnuntaina osallisina joukkotappeluissa, joissa jaettiin yhteensä seitsemän punaista ja tunteet kävivät kuumina vielä otteluiden jälkeenkin.

Tästä osoituksena Portugalin delegaation johtaja, joka ajautui sanaharkkaan espanjalaisen tuomarin kanssa pöytäkirjaa tarkistettaessa. Itse olin vaihtamassa varusteita pronssiottelua varten, kun keskustelu kiihtyi siihen malliin, että oli syytä poistaa portugalilainen mies kopistamme. Juuri kun olimme saaneet työnnettyä hänet ovelle, päätti kaveri vielä urheiluhengen mukaisesti yrittää potkaista espanjalaista meidän välistämme osuen minua reiteen. Voin kertoa, että lähdin verryttelemään vähän sekavin tuntein.

No, mitäs muuta? Turnaus ei oikeastaan koulutuksellisesti tarjonnut tuomareille mitään, enemmänkin kaikki olivat vähän omillaan ja hoitivat asioita, kuten parhaaksi katsoivat. Paikalliset avustavat osoittautuivat yllättävänkin hyviksi, vaikka joutuivatkin urakoimaan helteisissä olosuhteissa vähän kohtuuttomankin paljon. Itse toiminnassa oli yllättävänkin vähän eroja – ehkä kuitenkin Euroopassa olemme yhtenäisempiä kuin osaamme odottaakaan.

Pyörin vapaa-aikana hieman myös FC Liikunnan joukkueen mukana ja yritin valaista erotuomaritoiminnan mysteeriä heillekin muutamilla tuomaripiirin jutuilla sekä välillä hieman myös provokatiivisilla kommentteilla. Toivottavasti fikset nuoret miehet pystyvät avaamaan mietintämyssyjään myös ei niin pelaajakeskeiselle ajattelutavalle. Mielestäni keskiössä on kuitenkin aina peli, jota pelataan tiettyjen sääntöjen mukaan. Onko se sitten taas liian tuomarilähtöinen näkökulma?

U17 avoin PM-turnaus

Ehdin Puolan jälkeen käydä kotona pesemässä pyykkiä, kun olikin jo aika suunnata Vaasaan ja U17-poikien avoimeen PM-turnaukseen. Suomalaisista mukana olivat allekirjoittaneen lisäksi Veli-Matti Leppänen, Albin Österroos ja Mikko Lehtola. Tuomarikoordinaattorina toimi kaikkien tuntema tuomaripersona Kaj Natri. Homman juoni oli se, että viikon sisällä oli neljä pelipäivää, mikä tarkoitti erotuomareille kahta vihellystä ja

kahta nelosen tehtävää, avustaville puolestaan peliä joka kierrokselle. Itse aloitin kisat Lapualla skottituomari Kevin Clancyn nelikossa ottelussa Tanska-Islanti. Ottelu oli helppo, eikä aiheuttanut tuomaristolle vaikeuksia. Ongelmia keskittymiseen toi kuitenkin paitavalintamme (keltainen), joka houkutteli paikalle järjettömän määrän hyönteisiä, jotka tunkivat joka paikkaan tehden tehtävään keskittymisestä muutaman asteen hankalampaa. Keskiviikkona vuorossa oli Skotlanti-Norja Hietalahdessa Lehtolan Mikon soitellessa pilliä. Ottelun intensiteetti oli edellistä korkeampi, mutta leimaavaa junioriotteluille oli fyysisyyden puuttuminen, joka teki peleistä hieman poikkeuksellisen tuntuista miesten peleihin tottuneille tuomareille. Ottelussa seitsemän vaparia ja muutenkin ehjä suoritus, joten hirveästi ei ollut spekuloitavaa tässäkin matsissa.

Torstain vapaapäivän ohjelmassa, kuten muinakin aamuina, oli harjoitus, jonka sisältö tosin oli hieman yllättävä. Voin kertoa, että ohikulkijoilla oli varsin huvittuneita ilmeitä, kun 16 jalkapallotuomaria zumbasi Hovioikeudenpuistossa.... Salsa-askel ei ehkä ollut ihan niin hyvässä hallussa kuin muistelin.

Perjantaina osuin jälleen Mikon nelikkoon, jonka täydensivät tanskalaiset. Suuntasimme Vöyrille otteluun Färseet-Skotlanti. Matsi oli hivenen sekava, mikä aiheutti muutamia erikoisia tilanteita. Tuomaristolla ei kuitenkaan kokonaisuudessaan ollut ongelmia ottelun johtamisessa. Saimme tässä ottelussa kokeilla myös tanskalaisten kommunikaattoreita, mikä toi mukavan lisämausteen otteluun.

Lauantain lepopäivä vietettiin keilailun, dvd-koulutuksen ja hyvän illallisen merkeissä.

Sunnuntain rooliksi itselleni tuli aet2:n tehtävä sijojen 5 ja 6 taistossa (Skotlanti-Islanti) Vöyrillä. Ottelun tuomitsi ruotsalaistuomari, jonka työskentely oli kaatosateessa ihan mukiinmenevää. Matsin tauolla minulle kerrottiin, että panostani tarvittiin vielä finaalisakin, kun Lehtola, joka oli alkuperäinen nelonen, sai illalle liigapelin. No, hotellin kautta kuivaa päälle ja Hietalahteen noin vartti ennen ottelun alkua. Se täytyy sanoa, että onneksi oli muutama aikaisempikin kokemus nelosen tehtävistä – muuten olisi voinut olla aika hässäkkää. Englanti voitti Ruotsin ansaitusti ja tuomarit suoriutuivat tehtävästään erinomaisesti.

Viikosta jäi käteen hyvää kokemusta kansainvälisistä otteluista sekä paljon käyttökelpoisia kontakteja tulevaisuutta ajatellen.

Mitä tulee kansallisiin eroihin tuomareiden toiminnassa, niin kyllä niitä jonkin verran on, mutta kysymys on enemmän yksityiskohdista kuin isoista jutuista ja näinhän kansainvälinen liitto on halunnutkin. Otetaan nyt esimerkkinä vaikkapa pillin käyttö (siis onko pallo pelissä vai ei) – ihan en päässyt täysin jyvälle siitä, miten skotit tuota hommaa hoitavat. Avustavien toiminnasta jäi mieleen niin ikään muutamia pieniä juttuja: Ruotsin kaveri tuntui olevan liputuksissaan koko ajan hirveän hätäinen, kun taas Färseiden mies oli liikkumisessaan ja näytöissään aika loivapiirteinen. Suomalaisien avustavien toiminta yhdessä tanskalaisen aet:n kanssa muodosti ehkä yhtenäisimmän ja jämäkimmän paketin lukuunottamatta taas sitä jo Norjassakin todettua maalipotkunäyttöä, jonka myös tanskalaiset näyttävät heti päädyistä rintamasuunta keskilipulle (siis toisin kuin tuossa meidän kenttäkoulutuskuvassa). Valitettavasti en päässyt turnauksessa näkemään norjalaisia tai islantilaisia tositoimissa.

MM-kisat

Otetaanpa loppuun vielä hieman yhteenvetoa kesän suurimmasta tapahtumasta.

MM-kisojen tuomaritoimintaa leimasi tänä vuonna eurooppalaisten tähtituomareiden epäonnistuminen Busacca ja Rosetti etunenässä. Webbin työskentely oli totutun varmaa ja se palkittiinkin finaalipaikalla. Kisojen ehdottomasti paras tuomari oli mielestäni kuitenkin huikea 32-vuotias uzbekki, Ravshan Irmatov, jonka liike ja virheettömyys olivat uskomatonta tasoa. Yllättäjinä voidaan pitää Japanin Nishimuraa sekä mielestäni myös Unkarin Kassaita, joka oli saanut itseensä jostain vähän enemmän miestä kuin tähän astisissa kansainvälisissä esityksissä oli ollut. Kassain avustavat tosin eivät oikein vakuuttaneet. Epäonnistujia olivat mainittujen starojen lisäksi kaikki afrikkalaiset tuomarit, joiden toiminta ei ollut MM-turnauksen vaatimalla tasolla.

Avustavien toiminta kisoissa oli pääsääntöisesti loistavaa, lukuunottamatta mustan sunnuntain otteluita. Erityisesti herra Webbin avustavat Mullarkey ja Cann sekä Rodriguesin Camargo ja Morin olivat turnauksessa erinomaisia. Tuomaritoiminnassa ei sinänsä linjattu tällä kertaa mitään uutta, suurinta keskustelua herättivät muutamat isot virheelliset tuomiot, mutta on muistettava, että tuolla paineet ovat sen verran mittavaa tasoa, että kasetin ajoittainen hajoaminen on täysin inhimillistä. MM-kisojen aikaan julkaistun tutkimuksen mukaan ns. isot tuomiot menivät tuomareilta kuitenkin 80%:sti oikein, joten näkisin, että isossa kuvassa ollaan oikeilla seuduilla.

Blatter on kisojen jälkeen ilmoittanut, että jalkapallon yksi painopiste on jatkossa tuomaritoiminta, missä tähdätään yhä nuorempiin (ammatti)tuomareihin sekä mahdollisesti tekniikan käyttöönottoon. Tämän jälkeen ainakin UEFA on starttaamassa alle kolmikymppisille tuomareille suunnattua talenttiryhmää nuorille eurooppalaisille huipuille. Jos taas laajennetaan aikajanaa hieman, niin on kuitenkin muistettava, että juuri erotuomaritoiminnassa on viimeisten 30-40 vuoden aikana otettu todellisia harppauksia eteenpäin – enää ei huippupelaajia voida konkreettisesti potkia ulos peleistä, kuten oli vielä vankilafutuksen aikana 70- ja 80-luvuilla puhumattakaan ajasta ennen sitä.

No, sitten muutama sana siitä finaalista, joka on kirvoittanut paljon keskustelua. Koulutuksellisesti ajatellen Webb epäonnistui suorituksessaan, sillä ns. black & white – kortteja jäi antamatta. On kuitenkin pidettävä mielessä MM-finaalin (suuruusluokkaa jäätävän isot) poliittiset kytkökset sekä Ivanovin koulutuksen mukainen toiminta Hollannin ja Portugalin ottelussa pari vuotta aiemmin. Ei tuonut Ivanovinkaan linja kunniaa. Syyttävä sormi osoittaakin vahvasti Hollannin suuntaan. Mielestäni suurimmat aplodit ansaitsee Hollannin kaikkien aikojen suurin, Johan Cruyff, joka tuomitsi Hollannin epäurheilijamaisen esityksen finaalin jälkeisenä päivänä, kun raukkamaiset superjulkikset, jotka oli pelastettu punaisilta korteilta, itkivät kärsineensä vääryyttä. Mielestäni FIFA:n pitäisi rohkeammin kehottaa Arjen Robbenin ja Mark van Bommelin kaltaisia kavereita katsomaan peiliin ja muutenkin herätellä keskustelua pelaajien ja ammattijalkapallotoimijoiden etiikasta ja moraalista. On valitettavaa nähdä synkkiä pilviä jalkapallon yllä, sillä ahneus ja häikäilemättömyys pelaavat lajissamme yhä suurempaa roolia.

Haukansilmät helteessä

11.-15.7.2010 järjestettiin Eerikkilän Urheiluopistolla talenttiakatemioiden SM-lopputurnaus, johon tiensä olivat selvittäneet Lahti Akatemia, PK-35-Akatemia, Oulu Akatemia, VIFK Akatemia, TPS Akatemia sekä Inter Akatemia. Turnauksen yhteydessä järjestettiin myös talenttierotuomarikurssi, johon minulla oli kunnia osallistua. Kurssille osallistui neljä erotuomaria ja kuusi avustavaa erotuomaria ja minä olin siis yksi näistä kuudesta.

Matka alkoi sunnuntaiaamuna klo 10 aikoihin, kun Santun (Keto) Volkkari kaartoi rivitalokommuunimme pihaan. ”Kuljetuksenne on saapunut”, kuului puhetorvesta. Kaurasen Janne vielä kyytiin ja matka saattoi alkaa. Kerhomme edustus oli siis kurssilla vahva, vaikka ”oppilaita” olikin vain yksi. Neljästä kouluttajasta kolme on edustanut tai edustaa Keski-Suomen Erotuomarikerhoa, sillä myös Tero Virtanen kuului kouluttajiin. Palloliiton edustajana ja käytännön asioiden järjestelijänä toimi Kakkolan Tom, joka myös on kunniaakaan kerhomme entisiä edustajia. Kouluttajista ainoastaan Suomen Turusta kotoisin oleva Heikki ”HeVi” Virtanen ei ole koskaan edustanut K-S ETK:a.

Kurssin ensimmäiseen päivään kuului kolmen ruokailun lisäksi tutustumista futishöntsien muodossa, joissa Keski-Suomen päättymätön menestystarina sai jatkoa Janne Kaurasen toimiessa ratkaisevan maalin tekijänä. Kurssin slogan alkoi muodostua ja illalla päästiin saunomaan ja katsomaan MM-finaalia ja Howard Webbin edesottamuksia. Siitä pelistä ei sen enempää, vaikka spekulointia riittikin paljon, mikä on hyvin luonnollista katsojakunnan taustoista johtuen. Erik Von Frenckellin maille pystytetty hieno harjoittelukeskus ja sen rantasali tarjosivat oivat puitteet finaalin katsomiselle isoilta valkokankaalta. Tauolla päästiin viilentymään Ruostejärven veteen, jossa lämpöä oli sellaiset 72 astetta, joku neropatti oli nimittäin kääntänyt veden lämpötilasta kertovat numerot toisin päin ilmoitustaululla.

Toinen kurssipäivä alkoi tuoda rutiinia kurssin ohjelmaan. Heräsimme huonekaverini Liljan Arton kanssa aina 7:45 aamupalalle. 9:ltä oli tapaaminen ja koulutusta, josta lounaalle siirryttiin 11-12 aikoihin. Pienen tauon jälkeen oli päivän otteluiden aika, joiden jälkeen ottelupalautteet, ruokailu, illan fiiliksen tsekkaaminen porukalla ja sauna sekä iltapala. Toisena päivänä muodostui kurssin lopulliseksi sloganiksi ”Haukansilmät Helteessä”. Lämpöä tosiaan piisasi vähintään 30 joka päivä, joten slogan taisi sattua kohdalleen. Omalta osaltani ensimmäinen peli meni muuten hyvin, mutta Akilleen kantapäni, teknisen alueen valvonta, vaati hiukan fiksausta. Jokaisessa ottelussa oli erikseen tarkkailija erotuomarille sekä avustaville, joka mahdollisti erittäin tarkan palautteen ja pienimmätkin puutteet saatiin kyllä käsiteltyä kattavasti. Palautetilanteet käytiin rakentavassa hengessä keskustelevasti. Jokaisesta kurssilaisesta paistoi myös kova halu kehittyä, mikä lisäsi palautteiden mielekkyyttä. Myös kouluttajien tapa toimia palautteissa oli hyvä, sillä ei pelkästään kerrottu mikä meni pieleen, vaan annettiin vinkkejä miten sen voi korjata.

Kolmantena päivänä minulla ei ollut peliä. Välipäivään sisältyi kuitenkin joukkueille pidettävä sääntöluento. Luento pidettiin 3-4 hengen porukoissa siten, että ryhmään kuului aina kaksi avustavaa ja 1-2 erotuomaria. Joukkueet kävivät aina kaksi kerrallaan luentoa kuuntelemassa. Luentoja oli siis kolme, kaikki sisällöltään samanlaisia, ainoastaan esittäjät ja kuulijat vaihtuivat. Avustavien osuus sisälsi niinkin suppean aiheen kuin paitsio ja erotuomareiden osuus käsitteli suoraan ulosajoon johtavia tilanteita. Joukkueet olivat sikäli

hyvin mukana, että he eivät häirinneet luennon läpiviemistä ja näyttivät läsnäolevilta nyökkäillessään päätään. Toivomaamme keskustelua emme kuitenkaan saaneet juurikaan aikaiseksi.

Kaksi viimeistä kurssipäivää sujuivat samalla rutiinilla, mikä oli kolmena ensimmäisenä päivänä opittu. Neljäs päivä sisälsi ottelun ja illan jännityksen siitä, kuka pääsee finaaliin. Ilmeisesti omat kaksi alkusarjan otteluni sujuivat hyvin, sillä minut valittiin finaalin AET 2:ksi. Toki kurssin vetäjät muistivat muistuttaa, että kurssi ei ole kilpailu ja asetelut eivät sinänsä kerro "paremmuudesta" mitään, mutta hyvältä finaalivalinta silti tuntui. Näin pääsin jatkamaan kerhomme perinteitä, sillä kuuleman mukaan ko. turnauksen finaalissa ovat esiintyneet sellaiset herrasmiehet kuin Jouni Aapajärvi sekä Ville Koskiniemi. Itse finaalissa pääsin todella helpolla, mistä kertoo se, että en liputtanut yhtään paitsiota enkä yhtään rikettä. Osaltaan tämä tekee ottelusta haastavan, sillä koko ajan oli kuitenkin oltava valmis tekemään tiukkojakin ratkaisuja ja oli pystyttävä pitämään itsensä sitä varten valppaana. Hyvin sekin kuitenkin taisi sujua, ainakin päätellen kurssitovereiden kehuista sekä positiivisesta tarkkailijapalautteesta. Otteluiden taso turnauksessa ei noussut yhtä korkeaksi kuin odotin, johon osasyynä oli varmasti kuumat olosuhteet. Ottelut pysyivät siisteinä ja aika helppoina tuomita, vaikka toisaalta olisin kyllä toivonut hieman haastetta peleihin, jolloin olisi varmasti myöskin oppinut kurssilla enemmän.

Kokonaisuutena kurssista jäi hyvä maku. Sain uusia mukavia tuttavuuksia, kokemusta ja tietoa Palloliiton toiminnasta sekä sain hieman uusia vinkkejä tekemiseeni. Kurssin parhaaksi erotuomariksi valittu Ville Simola sai täksi syksyksi jo testipelin Ykköseen, joten kurssin voidaan sanoa olevan hyvä ponnistuslauta ylempiin sarjoihin.

Tarinan kertoi Juuso Mattila

Kuvassa: Finaalikolmikko Juuso Mattila (AET 2), Ville Simola (ET) ja Peter Sjöblom (AET 1)

Yhteistyökumppanit 2010:

Kauppakatu 16
40100 Jyväskylä
050-5160080

Ahjokatu 18
40320 Jyväskylä
Puh: (014) 447 7450
Ma-Pe: 10-19, La: 10-15

Vasarakatu 9 a 5
40320 Jyväskylä
tel/fax +358 (0)14 616 890
tapani.karhu(at)palkintopaja.inet.fi

Futsaljaosto 10 vuotta 2010

www.ksetk.fi